

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Milana Lipovského na neverejnom zasadnutí 20. júna 2012 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **M. N.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, zo 4. júna 2012, sp. zn. 1Ntc 9/2012, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **M. N. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave z 2. júna 2012, sp. zn. 2 KPt 85/12, uznesením zo 4. júna 2012, sp. zn. 1Ntc 9/2012, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) vzala vyžiadanú osobu **M. N.**, nar. **X.** v **L.**, bytom **Č. č. X.**, okr. **V. K.**, občianku Slovenskej republiky, do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Úradom prokurátora vo Viedni, Rakúska republika **X.** apríla 2012 pod číslom konania 55 ST 264/09G, za účelom trestného stíhania pre trestný čin ozbrojenej lúpeže, formou spolupáchateľstva podľa § 142, § 143 rakúskeho Trestného zákona s tým, že väzba jej začala plynúť dňom 2. júna 2012 o 1.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení zahlásila vyžiadaná **M. N.** sťažnosť (č.l. 14), ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu bližšie neodôvodnila.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť

podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby M. N. nie je dôvodná.

Z predložených písomných materiálov (formulár SIRENE typu A) vyplýva, že X. apríla 2012 bol pod číslom konania 55 ST 264/09G, vydaný Európsky zatýkací rozkaz Úradom prokurátora vo Viedni na štátnu občianku Slovenskej republiky M. N., a to za účelom jej vydania na trestné stíhanie pre trestný čin ozbrojenej lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 142, § 143 rakúskeho Trestného zákona v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa X. júla 2009 vo V. spoločne so Z. R. a ďalším neznámym spolupáchateľom za použitia slzného spreja lúpežne prepadli osobu K. O. a spoločne sa zmocnili hotovosti vo výške 110 eur a mobilného telefónu.

Za tento skutok jej hrozí trest odňatia slobody s hornou hranicou 15 rokov odňatia slobody.

M. N. bola zadržaná 2. júna 2012 o 1.00 hod. v Bratislave na Michalskej ulici na základe kontroly hliadkovej služby Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I. (č.l. 3-4, 10-11) a 2. júna 2012 o 14.22 hod. (č.l. 1-2) podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave na Krajský súd v Bratislave návrh na jej vzatie do predbežnej väzby. Na podklade tohto návrhu vydala potom predsedníčka senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu vyššie menovanej (č. l. 12 - 14) napadnuté uznesenie.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o EZR príslušníci Policajného zboru zadržia osobu, ktorej prítomnosť bola zistená na území Slovenskej republiky a na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz alebo vyhotovený záznam podľa § 3 písm. l/ a jej zadržaniu nebráni prekážka podľa § 12 zákona o EZR. Príslušníci Policajného zboru oboznámia zadržanú osobu s dôvodmi jej zadržania a poučia ju o práve zvoliť si obhajcu a o práve na tlmočníka. O zadržaní osoby informujú bezodkladne prokurátora príslušného podľa § 11 ods. 1 zákona o EZR. Prokurátor o zadržaní vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky informuje bezodkladne justičný orgán štátu pôvodu.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o EZR je na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná, alebo jej bola inak obmedzená osobná sloboda.

Podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR, ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej alebo vydávacej väzby, ku ktorému pripojí európsky zatýkací rozkaz, alebo ak ten nie je k dispozícii, záznam; záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz. Ak prokurátor osobu prepustí, informuje o tom útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konateľ, postúpi informáciu útvaru INTERPOL.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR je účelom predbežnej väzby zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu rozhodne do 48 hodín od odovzdania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/ zákona o EZR. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca v uvedenej lehote zadržanú osobu nevezme do predbežnej väzby, prepustí ju na slobodu.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR je na konanie podľa odseku 1 príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 zákona o EZR predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR v konaní o európskom zatýkacom rozkaze musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o EZR ak sa žiada o vydanie pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v európskom zatýkacom rozkaze príslušným orgánom štátu pôvodu označený

priradením k jednej alebo viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 4, vykonávajúci justičný orgán neskúma, či ide o čin trestný podľa práva vykonávajúceho štátu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd, pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby M. N. do predbežnej väzby, postupoval v súlade so zákonom a jeho rozhodnutie je správne, pričom vo svojom rozhodnutí podrobne uviedol, prečo považoval návrh prokurátorky krajskej prokuratúry za dôvodný. S jeho závermi sa Najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, preto sťažnosť vyžiadanej osoby M. N. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. júna 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová